

Mit kell tudnia, ha a
Csepel-szigeten gazdálkodik?

A Csepel-szigeten több mint 150 ivóvízkitermelő kút található, melyek a Főváros és agglomerációja vízigényének közel 30 százalékát biztosítják. A területről kitermelt ivóvizet magas vas- és mangántartalma miatt kezelni kell, hogy mindig kiváló minőségű víz álljon a fogyasztók rendelkezésére.

A szigetről kitermelhető ivóvíz jó minőségének megőrzése számos hatástól függ:

- a helyi hulladék- és szennyvízelhelyezéstől,
- a helyi ipari tevékenységektől, a telephelyek állapotától, működésétől,
- van-e jelentős bányászat, nyílt- vagy pangó víz a területen,
- illetve **a mezőgazdasági tevékenységtől.**

A sziget területén tehát számos – más tevékenység mellett – **a nem megfelelően folytatott mezőgazdasági tevékenység is jelentős szennyezést okozhat**, veszélyeztetheti az ivóvíz minőségét.

A művelésnél **felhasznált szerves trágya vagy műtrágya** a növények számára tápanyag, de az ivóvízbe jutva szennyező anyag. Még veszélyesebb szennyeződést okozhatnak a **növényvédőszer**ek.

A szigeten négy különböző típusú vízbázisvédelmi terület, azaz „védőterületi kategória” fordul elő:

- Az ivóvíztermelő kutak közvetlen környezetében nem lehet gazdálkodni, ezek a területek, melyeket szakkifejezéssel belső védőterületeknek hívunk, többnyire a Fővárosi Vízművek Zrt. tulajdonában vannak.
- A kutakhoz még mindig közel, a belső védőterületeken kívül eső ún. külső védőterületeken csak szigorú szempontok alapján lehet gazdálkodást folytatni, mert innen nagyon rövid idő alatt belejuthat a szennyeződés az ivóvízbe.
- A kutaktól még tovább távolodva a következő övezetben a hidrogeológiai „A” védőterületen már kevésbé szigorú szabályokhoz kell alkalmazkodni a gazdálkodás során.
- A sziget egyéb területein, a kutaktól távol eső hidrogeológiai „B” védőterületeken a környezetvédelem és a gazdálkodás általános szabályai szerint folytatható a termelés.

A helyes mezőgazdasági gyakorlat talajvédelmi, természetvédelmi és vízvédelmi szempontokat is figyelembe vesz, betartása a vízvédelmi követelmények miatt is kívánatos. Ezek lényege, hogy a jó termelés elérése során alkalmazott trágyázás, növényvédelem, öntözés során a környezet ne legyen kitéve **felesleges terhelésnek**. Hiszen, ha a kiadott műtrágya vagy szerves trágya tápanyagait nem a növény használja fel, hanem lemosódik a talajvízbe – így kárba vész –, akkor az nem csak a talajvíz szennyezését okozza, hanem egyben tápanyagvesztést, anyagi kárt is jelent.

Ugyanez igaz a növényvédő szerek esetében is. Ha a **megfelelő hatóanyagot választja, és csak annyit, akkor és úgy juttatja ki, ahogy azt a szakemberek tanácsolják, akkor – viszonylag alacsony költségen – hatékonyan védheti meg a termést, csekély kedvezőtlen környezeti hatást okozva.**

A különböző védőterületek elhelyezkedése kiterjedése, és a rájuk vonatkozó gazdálkodási szabályok részletes leírása az önkormányzatoknál is elérhető vízbázisbiztonságba-helyezési dokumentációkban megtekinthető.

A HELYES MEZŐGAZDASÁGI GYAKORLAT

A Helyes Mezőgazdasági Gyakorlat komplex szempontrendszer szerint került kialakításra, mely a vízbázisvédelmi elveket is figyelembe veszi.

Szántóföldi növénytermesztés

A jó mezőgazdasági gyakorlat lényege, hogy **a jó termés elérését úgy biztosítsuk** (trágyázás, növényvédelem, öntözés), **hogy közben feleslegesen ne terheljük a környezetet.**

A jó mezőgazdasági gyakorlatban a környezetvédelmi és gazdasági érdek egybeesik, hiszen ha a kiadott műtrágya vagy szerves trágya tápanyagait nem a növény használja fel, hanem lemosódik a talajvízbe, akkor az nem csak a talajvíz szennyezését okozza, hanem egyben tápanyagvesztést is jelent. Ugyanez igaz a növényvédő szerekre is: ha a megfelelő hatóanyagot választja, és csak annyit, akkor és úgy juttat ki, ahogy azt a szakemberek tanácsolják, akkor hatékonyan védheti meg a termést viszonylag alacsony költségen és csekély kedvezőtlen környezeti hatást okozva.

A művelés klasszikus módszerei között számos környezetkímélő elem van, a talajerő-gazdálkodás, növényápolás, gyommentesítés stb. Ezen módszereknek minél szélesebb körű alkalmazása a környezeti állapot megőrzésében, javításában jelentős szerepet játszik.

1. Talajelőkészítés

A talaj gyommentesítésére és gyommentes állapotának fenntartására használja ki a talajművelési lehetőségeket. A megfelelő talajművelés jó alapot ad egy egészséges, a kórokozók és károsító szervezeteknek jobban ellenálló növényállomány kifejlődéséhez.

2. Tápanyag-utánpótlás

A tápanyag-utánpótlás célja, hogy szinkronba hozzuk a talaj tápanyag-szolgáltató képességét a természeti kívánt növény tervezett termésszintjéhez szükséges tápanyagigénnyel. **Tápanyag-gazdálkodási tervben** határozza meg, hogy az egyes tápanyagokból, kemikáliákból milyen mennyiség kerüljön felhasználásra. E számítások során figyelembe kell venni:

- a termőhelyi kategóriát, illetve a talaj tápanyag-ellátottságát (pl. ugyanaz a humusz-, felvehető foszfor-, káliumtartalom különböző termőhelyi kategóriák esetében egészen más ellátottsági értékeket ad),
- a termesztett növény termőhely adottságaihoz igazított tápanyagigényét,
- a várható termésmennyiséget,
- az éghajlati és környezeti viszonyokat,
- ötévente kötelező talajvizsgálatok eredményeit (5 hektáronként egy átlagmintában pH, humusztartalom, Ka, összes só, CaCO_3 , NO_2 , NO_3 , P_2O_5 és K_2O vizsgálata).

Ami tilos!

- A szerves és a műtrágya kijuttatása november 15. és február 15. között tilos.
- A szerves és műtrágya kijuttatása tilos fagyott, vízzel telített, összefüggő hótakaróval borított talajra. Nem juttatható ki műtrágya felszíni vizek partvonalának 2 méteres sávjában, nem juttatható ki szerves trágya a tavak partvonalától mért 20 méteres sávban, illetve ivóvízkúttól mért 25 méteres körzetben.

Jó tudni!

- A talaj tápanyaggal való teljes feltöltése nem javasolt, csupán a termesztett növény termésszintjének megfelelő tápanyag adagolásra van szükség.
- Betakarítás után a megfelelő talajfedettséget biztosító növény alá csak abban az esetben juttatható ki könnyen oldódó nitrogén trágya, ha a trágyázás és a vetés közötti időszak a 15 napot nem haladja meg.
- A hektáronként kijuttatható maximális nitrogén (N) hatóanyag mértékei különböző adottságú és érzékenységu területeken a következők:

Kedvezőtlen adottságú nitrátérzékeny területen (kg/ha)		Nem kedvezőtlen adottságú nitrátérzékeny területen (kg/ha)	
kiadható maximális N	ebből: kiadható maximális szerves eredetű N	kiadható maximális N	ebből: kiadható maximális szerves eredetű N
170	170	220	170

- A műtrágyázás során figyelembe kell vennünk, hogy az rontja a talaj sóháztartását. Mivel a talaj sómegkötő képessége alacsony, ezért szakszerűtlen alkalmazás esetén a növény által fel nem vett felesleges nitrát, klorid, szulfát kimosódhat a mélyebb rétegekbe, ezáltal tápanyagvesztéséget és az ivóvíz elszennyezését okozza.
- A szükséges tápanyag-mennyiséget a növény igényeihez igazodva kell biztosítani. A nitrogén túladagolása a növényzetre is káros, túlsúlya lassú érést, fellazult növényi szöveteket, fokozott betegségfellépést, kifagyást, megdőlést, csökkenő termést, romló minőséget eredményezhet.

- A foszfor és a kálium mozgása nem olyan intenzív, mint a nitrogéné, ezek évente 15 cm, illetve 2 cm mélységig mosódnak le. A foszfor túlsúlya közvetetten csökkentheti a tőszámot, más fontos mikroelemek felvételét és ezzel a betakarítható termés mennyiségét és minőségét. A kálium túlsúlya közvetetten más elemek, pl. kalcium, magnézium és bór felvételét gátolhatja.
- A hatóanyagok érvényesülése a kijuttatás időpontjától is függ: a foszfor és a kálium feltáródásához hosszabb idő szükséges, ezért ezeket lehetőleg ősszel, viszont a nitrogént csak a vegetációs időszak előtt, illetve alatt juttassa ki.
- Védőterületen tilos a hígtrágya- és trágyalé leürítése.
- Az istállótrágyát egyenletesen kell kijuttatni. Az átfedések elkerülése érdekében:
 - olyan trágyaszóró gépeket kell alkalmazni, amelyek egyenletes keresztirányú szórásképet mutatnak,
 - a kijuttatás során biztosítani kell a fogásonkénti pontos csatlakozást annak érdekében, hogy a terület egészén egyenletes legyen a trágyaszórás,
 - a trágyakijuttatást csak rendszeresen karbantartott munkagépekkel lehet elvégezni, ezért a szakszerű ellenőrzésről évente legalább egyszer gondoskodni kell.
- A kijuttatott istállótrágyát haladéktalanul be kell dolgozni. Kijuttatásának optimális ideje az augusztustól novemberig terjedő időszak. A trágyát a termesztett növénynek és a termőhely adottságainak megfelelő adagokban használja.
- Ideiglenes trágyakazal – legfeljebb két hónapra – akkor alakítható ki elszivárgás elleni védelem nélkül, ha a talajvíz 1,5 méter alatt van, és 100 méteren belül nincs felszíni víz. Nem tárolható az adott évben a felhasználásra kerülő mennyiségnél több istállótrágya ideiglenes trágyakazalban, mezőgazdasági művelés alatt álló területen. Az ideiglenes trágyakazalt minden évben más helyen kell kialakítani.

Tilos kialakítani vízjárta, pangó vizes területen, alagcsövezett táblán, valamint november 15. és február 15. között mezőgazdasági művelés alatt álló táblán, valamint fagyott, vízzel telített, összefüggő hótakaróval borított talajon.

3. Vetés és telepítés

- Vízbázisvédelmi szempontból előnyös a kalászosok nagyobb részarányú termesztése a kapásokkal szemben.
- Vízügyvédelmi szempontból előnyös a talaj növényi fedettségének biztosítása minél hosszabb időre, lehetőleg az őszi, téli időszakban is, mivel tápanyagfelvétel ebben a csapadékos időszakban is van. Amennyiben nem őszi vetést irányoz elő, akkor vízügyvédelmi szempontból kedvező, zöldtrágyának alkalmas növényzettel a talaj növényi fedettségét biztosítani kell. A zöldtrágya alkalmazása a tápanyagpótlás, talajerő-gazdálkodásnak is értékes eleme.
- Ellenőrzött, egészséges, lehetőleg kezelés nélküli vetőmagot használjon!
- Fontos szempont a vetés során a tőszám megválasztása, mivel a gyomok nagy része fénykedvelő, és a nem megfelelő tőszám a gyomok elszaporodásának kedvez. A megfelelően megválasztott vetésidő és csíraszám a gyomok kártételét korlátozhatja.
- A telepítés során talajfertőtlenítő szerek alkalmazása nem ajánlott. Ehelyett tartsa kultúrállapotban a talajt, illetve alkalmazzon vetésváltást!
- Vetésváltással egyes, vegyszeres növényvédelmi beavatkozással csak korlátozottan kivédhető kártevők, kórokozók visszaszoríthatók.
- A több termesztéstechnikai és egyéb környezeti szempontok figyelembevételével kialakított helyes mezőgazdasági gyakorlat előírásai közül a vetésváltásra az alábbi szabályok vonatkoznak:
 - cukorrépa, cékla, takarmányrépa, burgonya, lóbab, szója és csillagfürt négyévente csak egyszer kerülhet ugyanarra a táblára,
 - napraforgó ötévente egyszer kerülhet ugyanarra a táblára,
 - legalább ötévente egyszer pillangós vagy zöldtakarmány-növényt kell termesztetni a vetésváltásban, beleértve a másodvetést is,
 - szárazborsó hétévente csak egyszer termesztendő,
 - kukoricát csak alacsony nitrogénigényű növény követhet,
 - két nem élől pillangós növény termesztése között minimum két év szünetet kell tartani,
 - lucerna után nem következhet egyéb pillangós növény, illetve lucerna után az utóveteménynek jelentős nitrogénigényűnek kell lenni,
 - szója, napraforgó és olajrepcé nem követhetik egymást,
 - a vetésváltásban a kalászosok és a kukorica együttes részaránya nem haladhatja meg a hetvenöt százalékot.

4. Növényvédelem, növényápolás

- A megfelelő talajállapot, tápanyagellátás, optimális állománysűrűség és ápolási munkák elvégzése a természetett növény igényeinek figyelembevétele egészségesen fejlődő állományt eredményez, mely bizonyos fokú védettséget jelent egyes betegségekkel, kártevőkkel szemben.
- A természeti kívánt növényfajta kiválasztása során a termésmennyiség és a várható beltartalmi jellemzők mellett érdemes fokozott figyelmet fordítani a szóba jöhető fajták ellenálló-képességére, betegség-fogékonyságára is.
- A gyomok kártételét jelentősen csökkentheti, ha folyamatosan fenntartja a kultúrállapotot.
- A vegyszeres gyomirtás helyett a mechanikus növényápolást, illetve mechanikus gyommentesítési technikákat helyezze előtérbe.
- Egyre nagyobb jelentőségű a mezőgazdasági területek élőhelyi funkciójának elősegítése, a termőterület bűvő és táplálkozó helynek való alkalmassá tétele azon rovarok, madarak stb. állatcsoportok számára, melyek tevékenysége a természetést elősegíti vagy nem tesznek jelentős kárt benne.
- Adjon teret a természetes ellenségek elszaporodásának a vegyszeres növényvédelem lehető legritkább alkalmazásával és célzott, szűk hatásspektrumú hatóanyagok alkalmazásával. Ez a védekezési mód kisebb kockázatot jelent az ott élő hasznos rovarokra, szervezetekre és a környezetre általában. Alkalmazzon biológiai módszereket, amennyiben lehetséges:
 - a ragadozó madarak megtelepítése elősegíthető például pihenő- vagy röptető fák elhelyezésével,
 - az utak mellett kialakított fasor, erdősáv megfelelő cserjeszinttel nem csak a szél romboló hatása ellen jelent védelmet, hanem bűvőhelyként is szolgál számos állatfaj számára.
- Növényvédő szer használata esetén határozza meg pontosan a növényt megtámadó kórokozót vagy kártevőt, és célirányosan, az arra hatásos szerrel, optimális időben védekezzen! Ezzel jelentős növényvédőszer-megtakarítást is elérhet.
- Vegyszeres növényvédelem esetén kizárólag a hatóságilag engedélyezett növényvédő szert és termésnövelő anyagot lehet felhasználni – az előírások maradéktalan betartása mellett.
- Amennyiben a vegyszerek használata nem kerülhető el, részesítse előnyben a környezet szempontjából kedvezőbb készítményeket (zöld jelzés).

- A forgalomba kerülő növényvédő szereket három kategóriába sorolják, attól függően, hogy használható-e az integrált növényvédelemben. A kategóriákat színekkel – piros, sárga és zöld – jelölik. Az integrált technológiában a zöld színnel jelölt szerek korlátozás nélkül, a sárgával jelöltek csak korlátozással, a piros jelűek pedig egyáltalán nem használhatóak fel.
- Ivóvízbázis-védőterületeken nem minden Magyarországon engedélyezett hatóanyagú növényvédő szer alkalmazható. Külső védőterületen tilos a következő hatóanyagú növényvédő szerek alkalmazása: bentazon, jodoszulfon, dikamba, klórpírifosz, flazaszulfon, klórszulfon, fulzifop-P-butil, flufenacet, fosztiazát, imazamox, izoproturon, izoxaflutol, metribuzin, metszulfon, pendimetalin, terbutilazin, triaszulfon.
- Védőterületeken növényvédő szer légi úton való kijuttatása nem lehetséges.
- A gombás betegségek és rovarkártevők ellen kerülni kell a rutin, illetve programszerű kezeléseket. Csak a szükséges minimális vegyszermennyiséget használja fel.
- A talajra közvetlenül permetezendő vagy a talajba dolgozandó növényvédő szerek – főként gyomirtó szerek – esetében az engedélyokiratban előírt dózishatár alsó értékét alkalmazza!
- Tartsa be a készítményen lévő ajánlásokat, útmutatókat, védelmi előírásokat. Növényvédő szerek nem használhatóak a vizek, vízfolyások, tavak környezetének 5 méteres biztonsági távolságán belül.
- A növényvédelmi tevékenység során csak megfelelő műszaki állapotú növényvédelmi gépek és növényvédő szer kijuttatására szolgáló berendezések használhatóak. Megfelelő cseppméretet és cseppeloszlást adó, jó műszaki állapotú, csepegésmentes géppel dolgozzon.
- A növényvédőszer-maradékok minimalizálása érdekében a kötelezően előírt várakozási időt maradéktalanul be kell tartani, illetve a lehetőségekhez képest növelni is célszerű.

- A növényvédő és -irtó szerek tárolása, raktárak létesítése, hulladék elhelyezése tilos. (E korlátozás nem vonatkozik a kiskereskedelmi egységek, valamint a termelő saját felhasználását szolgáló 25 kg alatti összes mennyiségre. Ezen szerek tárolása csak zárt építményben történhet, úgy, hogy ne kerülhessenek érintkezésbe a terepfelülettel és ne juthassanak a terepfelület alá).
- Meglévő növényvédőszer-raktár csak hidrogeológiai „B” védőterületen tartható fenn, de erre is szigorú előírások vonatkoznak:
 - Növényvédő szerek, irtó szerek, műtrágyák tárolása csak zárt építményben történhet úgy, hogy az ilyen anyagok ne kerülhessenek érintkezésbe a terepfelülettel, és ne kerülhessenek a terepfelület alá.
 - Mezőgazdasági kistermelő a növényvédő szer kiürített és megtisztított csomagolóanyagát, burkolatát, egyszerre maximum 2 liter térfogatig kommunális hulladékként kezelheti, ezt meghaladó úrtartalom esetén begyűjtő, hasznosító szervezeteknek kell átadnia.
- Gondoskodni kell a növényvédelmi tevékenység során kiürült csomagoló burkolatok, göngyölegek szakszerű összegyűjtéséről, kezeléséről, ártalmatlanításáról, mivel ezek veszélyes hulladékok.
- A növényvédőszeres eszközök, gépek és berendezések tisztítására, a növényvédő szerrel szennyezett csomagolóanyagok, munkaruhák mosására szolgáló helyiségek építése, illetve növényvédő szereket tartalmazó hulladékvizek elhelyezése csak hidrogeológiai „B” védőterületen engedélyezhető.
- Tilos külső és hidrogeológiai „A” védőterületen növényvédő szerek felhasználására szolgáló berendezések tárolása, javítása (kivétel: mezőgazdasági kistermelő háti permetezőgépe).
- Az intenzív természetnél az integrált módszer alkalmazása vízbázisvédelmi szempontból kedvező. Az integrált módszer:
 - Az integrált növényvédelem lényege, hogy a különböző védekezési eljárásokat (agrotechnikai, fizika, kémiai, biológiai, egy szűkebb területen biotechnológiai) egymást kölcsönösen kiegészítve alkalmazzuk.
 - Az integrált technológiák segítségével a környezetre nézve káros vegyszerek felhasználására a lehető legkisebb mértékben van szükség.
 - Az integrált termesztés nagyon lényeges eleme a tápanyagellátás és az öntözés. A tápanyagellátás alapvetően meghatározza a növény fejlődését, a növény kondícióján keresztül a betegségekkel, kártevőkkel szembeni fogékonyságát, a minőségét, tárolhatóságát. A tápanyagok mennyisége, minősége, egymáshoz viszonyított aránya, kijuttatásuk időbelisége minősíti, integrált-e a technológia.

5. Öntözés

- Az éves öntözővíz-szükségletet, az egyszerre kiadható öntözővíz mennyiségét, az öntözés intenzitását a talaj fizikai, vízgazdálkodási tulajdonságai, valamint az öntözendő növény vízigénye alapján a talajtani szakvéleményben határozzák meg, és azt követni kell.
- Kis vízadagú, gyakori öntözéssel kell a növény vízszükségletét biztosítani. Az öntözési normát úgy kell megállapítani, hogy a talajba jutott víz beszivárgása folyamatos legyen az öntözés során, hogy se tócsásodás, se felszíni elfolyás ne alakulhasson ki.
- Az öntözés megkezdésével nem szabad megvárni a talaj kiszáradását.
- Az öntözött terület talaját, valamint a talajvíz szintjét és minőségét – amennyiben 7 méteren belül elérhető – évente ellenőriztetni kell.
- Az öntözés az öntözési talajtani szakvélemény és az erre alapozott műszaki terv alapján kiadott vízjogi engedéllyel végezhető.
- Az öntözésigény csökkenthető megfelelő talajműveléssel.
- Öntözéshez minden esetben természetes vizet használjunk. Tilos a szennyvízzel (tisztítottal is) történő öntözés!
- Tartsa be az öntözés szabályait! A túlóntözés talajromboló hatású. Túl melegben való öntözés esetén a növény károsodhat.
- A víztakarékos és hatékony öntözési mód a mikroöntözés. Alkalmazhatunk ún. kelesztő vagy kelesztéses öntözést.

6. Öntözőkút

- Fontos a kutak jó műszaki kialakítása, a használaton kívüli kutak jó lezárása, mivel a rosszul kialakított öntöző- és egyéb kutaknál, az öntözőgödörknél a szennyezés közvetlenül bejuthat a talajvízbe, melyre ivóvíz nyeresére létesülő kutak is települhetnek.
- A már meglévő, de engedéllyel nem rendelkező öntöző- és egyéb kutak legalizálása lehetséges. Az illetékes hatóságtól fennmaradási engedélyt kell kérni.
- Az öntözőkút létesítése vízjogi engedélyköteles. A kútát a műszaki előírásoknak megfelelően kell kialakítani.
- Olyan kút létesítéséhez, használatbavételéhez és megszüntetéséhez, amely a létesítő házi vízigényének 500 m³/év mennyiségig terjedő kielégítését szolgálja, valamint – parti szűrésű és a karszt- vagy rétegvíz készlet igénybevétele, érintése nélkül – kizárólag a talajvíz felhasználásával működik, a települési önkormányzat jegyzőjének hatósági engedélyre van szüksége. Más esetben a kútlétesítéshez a Közép-Duna-Völgyi Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőség¹ engedélyre van szüksége. A kút kiképzését a műszaki előírásoknak megfelelően kell végezni.
- A vízjogi létesítési engedély iránti kérelemhez mellékelni kell a talajvédelmi hatóság igazolását arról, hogy a vízhasználat mezőgazdasági tevékenység folytatását szolgálja.

¹ Közép-Duna-Völgyi Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőség
(1072 Budapest, Nagydíófa u. 10-12, tel.: 06-1-478-44-00)

7. Adatszolgáltatás

- Amennyiben egyszerűsített területalapú támogatásban, agrár-környezetgazdálkodási támogatásban részesül, vagy kedvezőtlen adottságú területek kompenzációs, illetve a Natura 2000 területek kompenzációs támogatásaiban részesül, az alábbi kötelezettségei vannak:
 - a gazdasága teljes területén végzett tevékenységekről gazdálkodási naplót köteles naprakészen vezetni,
 - amennyiben agrár-környezetgazdálkodási támogatásban részesül köteles a gazdálkodási napló egy aláírt másolatát – a hozzá kapcsolódó dokumentumok (pl. számlák, bizonylatok) másolatai nélkül – elküldeni minden év augusztus 31. és október 31. között a Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal Központ² részére.
- Amennyiben nitrát-érzékeny területen mezőgazdasági tevékenységet folytat, az alábbi adatszolgáltatási kötelezettségei vannak:
 - A tevékenységet folytatóknak a gazdálkodási évre vonatkozóan (szeptember 1. és az azt követő év augusztus 31. között) folyamatos nyilvántartást kell vezetnie a Gazdálkodási Napló tápanyag-gazdálkodásra, trágyázásra, parcellaművelési adatokra, valamint állattartásra vonatkozó lapjain, vagy ennek megfelelő tartalommal, illetve a Permetezési Naplóban.
 - A mezőgazdasági tevékenységet folytató köteles adatot szolgáltatni a gazdálkodási évet követő december 31-ig a mezőgazdasági tevékenység helye szerint illetékes talajvédelmi hatóságnak a mellékelt adatlapon³.
 - A nyilvántartást, a beküldött adatlap másolatát, valamint a talajvédelmi terveket 5 évig köteles megőrizni.
 - A szerves trágya hasznosítási módjában bekövetkező változást 30 napon belül be kell jelenteni a talajvédelmi hatóság részére.

² Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal Központ (1118 Budapest, Budaörsi u. 141-145.)

³ Fővárosi és Pest Megyei Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal Növény- és Talajvédelmi Igazgatóság
(2100 Gödöllő, Kotlán Sándor 3, tel.: 06-28-512-440)

8. Állattartás

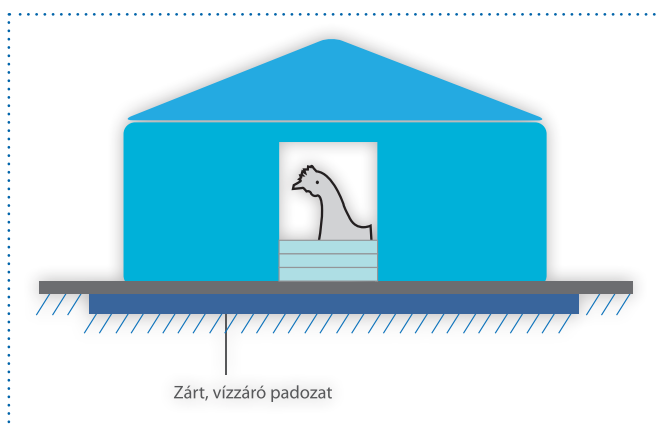
Az állattartó telepek kialakítására országos érvényű jogszabály vonatkozik. Állatot csak úgy lehet tartani, hogy a keletkező trágya ne károsítsa a környezetet, ne szennyezze a talajt és azon keresztül a talajvizet. A Helyes Mezőgazdasági Gyakorlat tartalmaz előírásokat az állattartásra vonatkozóan is. Többek között ez az előírás tartalmazza a trágyatároló kialakításának követelményeit is. A sziget vízkészletének védelme érdekében a következő előírások érvényesek:

Külső védőterületen:

- Az előírások szerint a külső ivóvízbázis-védőterületen az önellátást nem meghaladó, maximum 5 számállat tartása megengedett. Az ólakat úgy kell kialakítani, hogy a talaj és a talajvíz szennyeződése kizárt legyen (így például zárt, vízzáró kivitellel, rendszeres hulladékszállítással).
- Egyes esetekben – például 2 méternél mélyebb talajvízszint – ellenőrzés mellett a legeltetés megengedhető, de az állatok itatása és deleltetése a védőterületen kívül kell történjen.

Hidrogeológiai „A” védőterületen:

- Jogszabályi előírás, hogy „A” hidrogeológiai védőterületen új állattartó telep nem épülhet,
- az istálló padozatának vízzárónak kell lennie,
- az állattartó telepek csurgalékvizének gyűjtését úgy kell megoldani, hogy az ne veszélyeztethesse a környezetet.

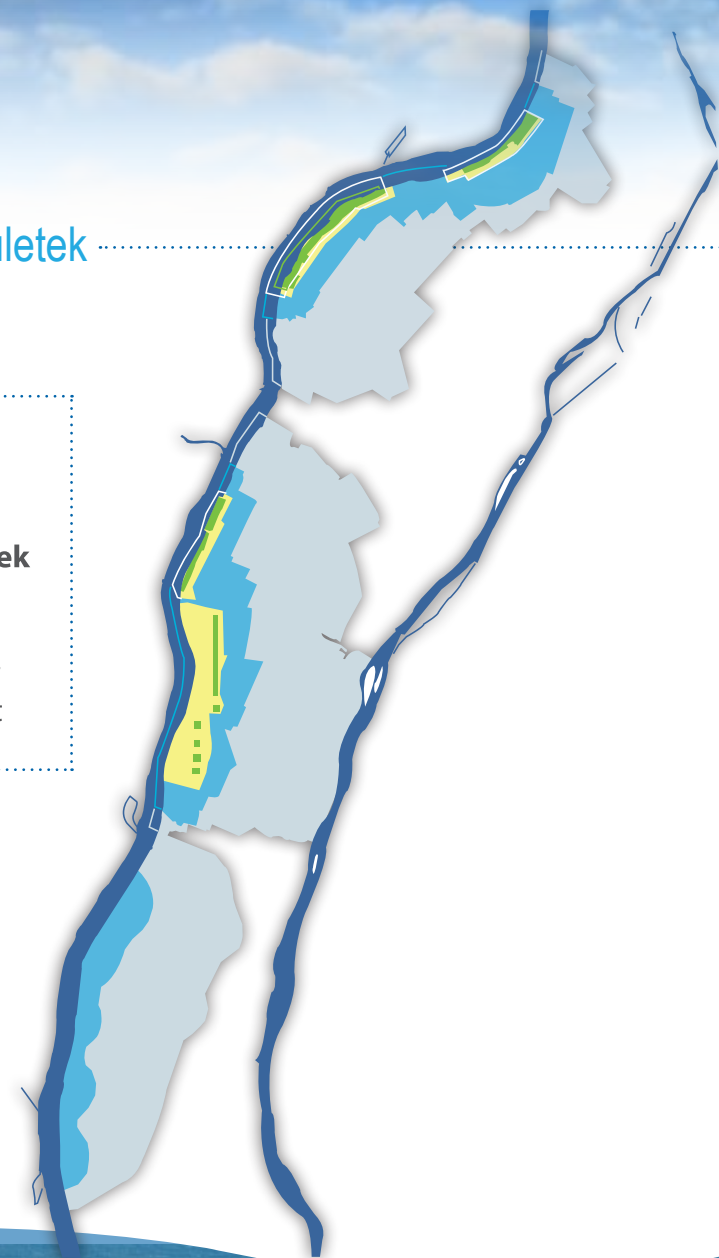
Ivóvízbázis-védelmi védőterületek

Jelmagyarázat

- Termelőút

Ivóvízbázis-védelmi védőterületek

- Belső védőterületek
- Külső védőterületek
- Hidrogeológiai „A” védőterület
- Hidrogeológiai „B” védőterület

FŐVÁROSI
VÍZMŰVEK

Vízvonal
06 1 247 7777

www.vizmuvek.hu